

عنوان مقاله:

تدوین سناریوهای اندرکنش جغرافیایی در زیرساختهای حیاتی حین مخاطرات شهری در اهواز

محل انتشار:

مجله آمایش سرزمین، دوره 14، شماره 2 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسندگان:

مصطفی محمدی ده چشمه - دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

محمد علی فیروزی - استاد گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

علیرضا پرویزیان - دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، سیستم های زیرساختی، به دلیل افزایش بلایای طبیعی یا انسان ساز و به دلیل وابستگی های داخلی و خارجی بین اجزای سیستم، غالباً دچار اختلال شده اند. وابستگی های متقابل زیرساختی ممکن است آسیب پذیری بیشتری ایجاد کند و باعث خرابی های آبشاری شود. هدف کلی پژوهش حاضر تدوین سناریوهای اندرکنش جغرافیایی زیرساخت های حیاتی حین مخاطرات شهری در اهواز بود. این پژوهش به لحاظ هدف توسعه های کاربردی و از نظر روششناسی توصیفی تحلیلی مبتنی بر مطالعات و بررسیهای میدانی اسنادی است. شاخصهای پژوهش بر اساس تلفیق نتایج آرای خبرگان و سوابق موجود استخراج و ارتباط سنجی شد. برای سناریونگاری بعد از شناسایی متغیرها، ابتدا عوامل کلیدی موثر بر موضوع مشخص و سپس برای هر یک از متغیرها وضعیت های مختلفی تعریف شد. شناسایی نیروهای پیشران و موثر در اندرکنش زیرساختهای شهر اهواز با استفاده از مدل هایی نظیر «تحلیل اثرهای متقاطع» و نرم افزار «میک مک» انجام شد. جهت شناسایی و تحلیل و گزینش سناریوهای منتخب از تحلیل بالانس اثرهای متقابل در نرم افزار سناریوويزارد استفاده شد. بررسی صفحه سناریو در نرم افزار سناریوويزارد نیز نشان میدهد از مجموع ۸۰ وضعیت موجود پیشرانهای اندرکنش مکانی زیرساختهای حیاتی تعداد ۲۶ حالت (۵/۳۲ درصد) وضعیت مطلوب، تعداد ۲۹ حالت (۲۵/۳۶ درصد) وضعیت ایستا، تعداد ۲۵ حالت (۲۵/۳۱ درصد) وضعیت بحرانی دارند.

کلمات کلیدی:

اندرکنش، زیرساخت های حیاتی شهر، سناریوهای اندرکنش جغرافیایی، کلان شهر اهواز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1545014>

